

til en saadan Commission har den ærede Minister sagt, at det har mange Banfeligheder at faae den nedsat, og der er Ingen, der indbestaaer os for, at disse Banfeligheder ikke ville være uovervindelige; der er Ingen, der indbestaaer os for, at vi ikke næste Gang ere i samme Stilling som nu, og derfor kan jeg ikke tillægge Behovelsen af en Commission nogen Vægt. De ærede Talere, som have taget Tilfuddet til Theatret i Forsvar, ere næsten Alle gaaede ud fra, at Theatret var nødvendigt og havde en overordenlig stor Betydning, ikke alene for Skuespilkunsten, men ogsaa for den dramatiske Digtekunst. Det er en Paastand, som man kan hensesætte, men som man ogsaa er nødsaget til at hensesætte uden Grunde. Er det Holberg, der har skabt en Scene, eller er det en Scene, der har skabt Holberg? Seer man maaskee intetsteds dramatisk Litteratur under ufuldkomne Theaterforhold? Seer man ikke, at en af de meest geniale dramatiske Forfattere, eller i det Hele taget en af de meest geniale Forfattere, nemlig Bjørnstjerne Bjørnson, har arbejdet saa at sige uden noget Theater, eller i alt Fald under saa ugunstige Theaterforhold, som man vel kan tænke sig? Jeg vil endogsaa paastaae, at, for at den Nydelse og det Gode kan udbrages af dramatisk Digtekunst, som kan udbrages deraf, er det ingenlunde nødvendigt at faae dens Frembringelser opførte, og, selv om man vilde paastaae, at det var nødvendigt, hvorfor skulde det saa være nødvendigt, at Staten netop understøttede den dramatiske Digtekunst? Holber maaskee Staten et Declamatorium for episk Digtekunst? Eller holder den en Anstalt for lyrisk Poesi? Men det er overhovedet saaledes, at de, der forsvare det kongelige Theater, bringe dette op til et Standpunkt, som er aldeles uberettiget; de tillægge det en Betydning for Folkets aandelige Udvikling, som ikke paa nogen Maade kan forsvares, og det er ikke mindst denne stærke Opfattelse, som trænger til et Banesaar. Jeg troer, at disse overdrevne Forestillinger om, hvad det kongelige Theater er for det danske Folk, trænge til et Knæk, og jeg vil sige, at for min Deel er Ønsket om at tilføie disse Forestillinger et Knæk en væsentlig Grund til, at jeg deeltager i et Forslag som det, her er

stillet. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) fremhævede, at det gjaldt for ethvert Folk, og da navnlig for vort, nu om at udvilde netop det, hvortil Folket sølte Kalb, saa vil jeg dog spørge de ærede Medlemmer her: Troe De virkelig, at det danske Folks Kalb for Tiden ligger i at udvilde det kongelige Theater? Troe De virkelig 2 Dage efter, at hele Folket har gaaet med spændt Opmærksomhed for at høre Esterretninger fra dem, der nu ere adskillede fra os, at det nu paa denne Tid er i Understøttelse af en saadan Anstalt, at Folket skal søge sit Kalb? Jeg ser mit Vedkommende troer det ikke, jeg troer, at de nuværende Tider stille høiere og alvorligere Kalb til det danske Folk, og ganske vist kunde det aldrig falde mig ind at sige, at vor finansielle Stilling er den, at netop dette Betsøb skulde tages bort fra Udgifterne, men jeg siger, at, uden at vi have vor Opmærksomhed henvendt paa at tage Udgiften bort paa ethvert Sted, hvor den kan tages bort, og uden at vi fremser Alt ville søge at vende vort Die og Folkets Die bort fra de Ting, som de ikke bør vende deres Die og deres Kraft paa, saa kommer Folket aldrig til at løse den Opgave, som er det stillet.

Griffen: Jeg har ved Behandlingen af Finantsloven for det foregaaende Aar ikke kunnet bekvemme mig til at stemme for Forslag, der gik ud paa at nedsette Bevillingen til det kongelige Theater, just fordi jeg haabede, at denne Sag maatte finde sin Afgjørelse ad anden Veie. Dette Haab var imidlertid, maa jeg tilføie, næsten glippet, hvorfor det var min Mening at stemme for dette Forslag under Nr. 47, men efterat den høitærede Kultusminister bestemt har udtalt, at han vilde tage fat paa denne Sag, og man altsaa kan vente en gennemgaaende Undersøgelse af den, skal jeg, for ikke at gribe forstyrrende ind paa dens Afgjørelse, stemme imod Forslaget under Nr. 47.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg vil i Anledning af den ærede næstsidste Talers Ønske udtale, at det forekommer mig, at det havde været ønskeligt, om den ærede Taler havde sat sin